Год. VII гр. Плѣвенъ, 24 ноемврий 1927 год. Брой 48

„СЕВЕРНО ЕХО“

Телефонъ № 55. (на печатницата) | Редакторъ Петко Пав. Поповъ. | Съредакторка Рена П. Попова. | Год. абонаментъ 60 лв.

Д-во „Съгласие“

„ТРИ КУЛИ“ галоши
шошони „ТРИ КУЛИ“
Пристигнаха вече
шведскитѣ галоши и шошони, които продавамъ съ
намалени цени, гарантирано качество.
Сжщо така продавамъ разни
дамски, мжжки и детски обувки
и на срочно изплащане.
при К. З. БОЛАШЪКОВЪ,
складъ на шевни машини „Науманъ“ — Плѣвенъ
Телефонъ № 42. 6-10

Да пребжде Плѣвенъ!

Въ недѣля, 20 т. м., се откри отъ Н. В. Царя, по единъ много тържественъ начинъ, новата ж. п. линия Левски—Ловечъ.

Обслужваща на десетки села, якой отъ които сж голѣми производителни центрове, тя е имъ създаде още по-добри условия за развитие и ще по-добри поминъка имъ. Специално за гр. Ловечъ, тя ще му даде възможность да се развие по нѣкжде като индустриаленъ и производителенъ центъръ. Въ замѣна на това пъкъ, неговата търговия ще се децентрализира — за негова смѣтка ще се създадатъ като търговски центрове селата Лѣтница, Александрово и Дойренци.

Голѣми надежди се възлагатъ на тая за сега локална линия и само така може да се обясни голѣмата и неописуема радость на населението отъ селата, покрай които е прокарана тя.

Тая линия, обаче, строена съ огледъ на бждещото ѝ продължение до Троянъ, а евентуално презъ Бълкана, за Карлово—Пловдивъ--Бело море, застрашава бждещето на Плѣвенъ. Тя ще допренесе твърде много за неговия упадъкъ. На първо време голѣмия трафикъ за ловчанско и троянско ще бжде пренесенъ въ Ловечъ и новитѣ гари, а това не е малъкъ ударъ за нашия градъ.

Но кой е виновенъ за това?

Плѣвенъ, както въ миналото, така и сега, страда благодарение дезинтересованостьта и апатията на своитѣ общественици и гражданството. За неговия утрешенъ день не се е замислялъ никой — жестокитѣ партизански борби и личнитѣ интереси сж отдалечили погледа на всички отъ бждащето на Плѣвенъ! И за това съ сжщата равнодушность можеби само следъ нѣколко години ще се посрещне откриването и на една друга ж. п. линия, следъ което Плѣвенъ ще заприлича окончателно на обсжденъ градъ.

Ще се откъснатъ нови и богати села; ще се създадатъ нови селища; ще ореднѣе плѣвенския пазаръ и постепенно, единъ следъ другъ, ще започнатъ да се затворятъ търговски магазини, еснафски дюкянчета и работилници и Плѣвенъ ще остане да се утешава само съ историческитѣ паметници и мавзолеи, тъй както днесъ Търново се утешава съ своитѣ голи чукари и развалени, отъ кждето преди стотици години сж направлявани сждбенитѣ на България.

Граждани, Плѣвенъ е предъ прага на своя упадъкъ. Стреснете се, подайте си ржка и съ общи усилия заработете за неговото цвѣтущо бждаще.

— Да пребжде Плѣвенъ!— е то девиза на всѣки съзнателенъ гражданинъ. Съ него, ние зовемъ: напредъ!

„Северно Ехо“.

ЛОВЧАНСКАТА ЕПАРХИЯ

Една отъ най-старитѣ епархии, съставляваща диоцеза на българската църква следъ покръщението на българитѣ, е ловчанската. Въ времето на Асѣна II тя стои на първо мѣсто въ реда на епархиитѣ. Презъ тъмната робска епоха тя е играла най-важната роля по нашето възраждане. Тя е епархията на Илариона Ловчански, който пръвъ хвърли маската на фанариотщината и съ рискъ на своето бждаще и живота си тържествено оповести фермана за учредяване на св. ни Екзархия, за съсъване веригитѣ на духовното ни робство и тури ново начало на св. ни църква, която роди отпосле и политическото ни освобождение. Читательтъ нека хвърли погледъ върху картината, нарисувана на зданието на духовната академия и прочете въ лицето на Илариона Ловчански идеитѣ, които сж вълнували духа на тоя великанъ. Съ нищо не е увѣковечена до сега паметьта му за назидание на младото поколение. Ловчанската епархия е епархията и на приснопамятния блаженнопочившъ Екзархъ Иосифъ I-ви, който посвети цѣлия си животъ въ служение на българския народъ и направлява най-успѣшно кормилото на българската църква половинъ вѣкъ. Дейностьта на ловчанския митрополитъ Екзархъ Иосифъ I-ви не се поддава дори на най-вещото перо — тя е неоценима за българския народъ, особенно за онеправданитѣ още македонски братя, за пробуждането на които тои работи неуморно презъ цѣлия си животъ. Тоя български фаръ, който половинъ вѣкъ отъ Босфора осветяваше пжтя, по който трѣбваше да върви българския народъ, който не напразно чужденцитѣ наричаха втори Бисмаркъ — трѣбва да се издигне и свети и за въ бждаще за назидание на младото поколение и българ. държавникъ. Неговата предсмъртна завѣтна мечта бѣ — да не се закрива епархията му следъ неговата смъртъ по силата на забележката къмъ чл. 6 отъ Екзархийския уставъ, а да си остане и за въ бждаще.

— *Проклетъ да бжде този, който дързне да закрива епархията ми,* не веднъжъ бѣ казалъ той.

Радославовиятъ кабинетъ, схващайки добре голѣмото значение на Ловчанската епархия, като живъ памятникъ на Негово Блаженство Екзархъ Иосифа, приживе на Екзарха, държа едно министерско постановление — Ловчанската епархия въ честь на нейния канонически митрополитъ Екзархъ Иосифъ I-ви остава и за напредъ да сжществува. Но, това министерско постановление неможа да получи своята юридическа санкция отъ камара, поради падането на кабинета.

Отъ 1915 година — смъртьта на ловчанския митрополитъ Екзархъ Иосифъ I-ви, Ловчанската епархия фактически сжществува, но незаконно. Много пжти е повдиганъ въпроса за узаконяване на фактическото ѝ сжществуване.

Тия дни отново се повдига тоя въпросъ и дано сега не се оскърби паметьта на Екзархъ Иосифа и се хвърли сѣнка върху светата му памятъ, а се узакони фактически сжществуващето положение на епархията му. Оскърбяване паметьта на Екзархъ Иосифа съ тормозене или закриване на епархията му, е едно велико престжпление.

Ние преживяваме критически моменти. Опора трѣбва да търсимъ въ нашитѣ истински народни будители. Тѣхната паметь трѣбва да тачимъ и дейностьта имъ да сочимъ на младото поколение за примѣръ и подражание. Просвѣтенитѣ народи дигатъ великолепни паметници на своитѣ велики народни дейци, а ние съ какво ще оправдаемъ нашата немара къмъ нашия най-великъ народенъ будитель—Негово Блаженство? Нима 13 години не сж достатъчни за занимара на неговата епархия, или неможеше да се намѣри единъ—два часа време презъ тоя 13 годишенъ периодъ да се узакони сжществуването на епархията му! Нищо неоправдава немарата ни къмъ тоя великъ българинъ, къмъ това свѣтло за българския народъ.

Нека не се пренебрѣгва сжжпата память за българското сърдце — Негово Блаженство Екзархъ Иосифъ I-ви; нека не се забравятъ интереситѣ на епархиотитѣ отъ Ловчанска епархия и интереситѣ на църквата, защото люти вълци, разни ереси и лжжеучители сж се вмъкнали въ предѣлитѣ на тая безстопанствена епархия, които не носятъ добро за църквата и държавата ни и срещу които трѣбва систематично и умѣло да се работи, а за това си изисква умѣлата ржка на каноническия ѝ кириархъ, фактическия юридически и мораленъ отговорникъ за нейния животъ и преуспѣване. Нека и г. министра на вѣроизповѣданието отдѣли малко отъ скжпото си време, да се позамисли върху гореизложеното, да се проникне всецѣло отъ важностьта на въпроса и внесе отново въ камарата оттегленото си предложение за узаконяване на сжществующата Ловчанска епархия.

По повдигнатия въпросъ желателно е да се чуе трезвия умъ на българския народъ и на законодателното тѣло на българския парламентъ.

Архимандритъ Климентъ.

Играчки
евтени — всички видове търсете винаги при **Цанко т. Ютовъ** —будка до общината.

Не нова, а здрава власть

Отдавна Народното събрание не е било така интересно както напослѣдъкъ. Народното представителство, което носи съ себе си отражението на народния духъ и настроението на маситѣ, дава доказателства презъ последнитѣ дни, че чувствува тоя духъ и това настроение.

Дебатитѣ по отговора на Тронното слово, които вече сж къмъ своя край, дадоха възможность на опозиционнитѣ водачи, критикувайки правителствената политика, да заговорятъ смѣло за „нова власть“, за която „народа копнеялъ“ и новото време я „налагало“—власть въ сътрудничество на всички, даже и най-крайнитѣ партии“. Съ други думи, заговори се за широко-коалиционно управление, което нашата действителность отдавна е осждила като немощна и неработоспособна система.

Въ сжщото време народни представители отъ болшинството, говорейки за голѣмия активъ на четири годишното управление на Демократическия сговоръ, хвърлиха упрека, че днесъ на сжщото му липсва „обществен жестъ“, а самото болшинство въ редица частни заседания, чувствувайки, че *отиването къмъ нормалното време* се изкориства отъ еднофронтовскитѣ среди, които никога не сж стояли и не стоятъ мирни, набелязвало известна разслабеность въ управлението и по-голѣмата часть отъ него настоявало за по-здрава власть.

Народното представителство прочие чувствува, че народната душа не е спокойна, но тамъ, горе, отражението на това неспокойствие на народната душа се изразява въ две явно противни направления.

Близкото и по-далечно минало сж ни показали, че даже по тѣсни коалиционни управления сж давали винаги разслабена власть и негледайки на общата немощь и неработоспособность, на такова управление, незабравяйки сжщо исканията на новото време, трѣбва да се знае, че фатална погрѣшка ще бжде ако се върнемъ днесъ къмъ тая система, осждена още на 9 юний като погрѣшна.

Новото време даде болни общества, запазването реда и спокойствието въ които навсѣкжде става съ здрава власть. Нашиятъ народъ, които винаги е давалъ доказателства за правилно схващане на положението, стои смутенъ предъ наивностьта на нѣкои голѣми свои водачи. Въ народа е сложено дълбоко убеждението, *че е дошло време енергично да се заработи за осуетяване групирането на българскитѣ политически сили въ два рѣзко разграничаващи се и враждуващи лагери, грозящи да влѣзатъ въ нови пакостни стълкновения. Българскиятъ народъ иска да бжде вмжкнатъ въ пжтя на спокойното развитие, та всички стопански слоеве да се приобщятъ изцѣло къмъ интереситѣ на държавата и отдадатъ на служба на общественото развитие.*

За такава власть, способна да стори това, копнѣе народа и такава власть налага новото време.

Ал. Д. Милковски.

Откриването на ж. п. линия Левски — Ловечъ

Речитѣ на Н. В. Царя. — Радостьта на населението

Въ недѣля, 20 т. м., се откри за експлоатация новата ж. п. линия Левски — Ловечъ. Линията се откри отъ Н. В. Царя. Присжтствуваха още министра на желѣзницитѣ г. К. Георгиевъ, началника на софийския гарнизонъ г. генералъ Лазаровъ, нѣколко народни представители, бившия министръ на желѣзницитѣ г. Д. Казасовъ, директора на печата г. Ив. Поповъ, висшитѣ чиновници отъ дирекцията на желѣзницитѣ, представители на печата и хиляденъ народъ отъ градоветѣ и селата по осъмската долина.

При прерѣзването на лентата на гара Левски Н. В. Царя произнесе следната речь:

„Като поздравлявамъ отъ сърдце всички труженици на нашето желѣзопжтно дѣло, както и населението отъ долината на рѣката Осъмъ, съ чиито усилия се създаде тази нова културно-стопанска придобивка, обявявамъ линията Левски—Ловечъ за открита въ експлоатация.

Нека тя обслужва интереситѣ на българския народъ и нека бжде единъ мощенъ двигатель за благосъстоянието на този хубавъ нашъ край. Богъ да е напомощь! Да живѣе България!“

Следъ това потегли първия влакъ за Ловечъ, каранъ отъ Н. Височество. На всички гари населението бурно акламираше и изпращаше съ продължително „ура“ своя любимъ и върховенъ вождъ.

На ловчанската гара се отслужи молебенъ, следъ което Н. Величество държа втора речь, съ която поздрави техническия персоналъ и подчерта за новия успѣхъ на българската техника

И дветѣ речи бѣха изпратени съ бурно и продължително „ура“.

Въ честь на гоститѣ ловчанската община даде банкетъ на който бѣха произнесени тостове отъ министра на желѣзницитѣ, ген. Лазаровъ, М. Бойчиновъ и др.

Една мистериозна смъртъ

Умрѣлъ отъ побой

Преди нѣколко дни въ мѣстностьта „Миленъ кладенецъ“, землище на с. Дисевица, плѣвенско, е намѣренъ единъ човѣкъ около 40 годишенъ, битъ и докаранъ въ тукашната болница въ безсъзнание. Лицето е починало безъ да му се установи самоличностьта.

Разбойничеството въ ловчанско

Бандата на Героя отново се проявява.—Преследването ѝ

Отъ извѣстно време въ ловчанско отново се проявява разбойническата банда на Василъ Поповъ — героя. *Бандата се състои отъ седемь души и положително се знае, че въ нея влизатъ Героя, Тинко Симовъ, Дочо Узуновъ, двама души отъ София, а напослѣдъкъ къмъ нея сж се присъединили двамата братя Стайкови отъ с. Голецъ.*

Неотдавна Героя и Симовъ сж минали презъ с. Александрово и сж се отбили въ кжщата на своя другарь Шанковъ, убитъ преди 3 години въ Ловечъ, въ една престрѣлка съ полицията.

По късно двамата бандити били забелязани въ околностьта на с Деветаки, а *преди нѣколко дни бѣха открити въ една колиба край с. Абланица, както сж приготовлявали обѣда си. Тукъ между тѣхъ и полицията се завързва престрѣлка, вследствие на което единъ отъ стражаритѣ, Ив. Найденовъ отъ София, пада убитъ.*

Разбойницитѣ успѣли да си пробиятъ пжтъ презъ окржжающия ги кордонъ отъ милиция и се укриватъ.

Мѣстното население имъ отказва всѣкакво гостоприемство и храна и веднага донася на властьта щомъ ги забележи. Вѣрва се, че тоя пжтъ тѣ едва ли ще се оскубнятъ отъ ржцетѣ на властьта.

Полицейскитѣ команди сж засилени и продължаватъ преследването имъ.

Заловени двама конекрадци

Смѣлиятъ пикьоръ

Неотдавна двама конекрадци били заловени въ района на с. Одърне, плѣвенско, и подкарани за Плѣвенъ. На гара Пордимъ, въ момента когато трѣбвало да се качатъ на влака, незабелязани отъ полицията, тѣ успѣли да избѣгатъ и да се укриятъ.

Преди нѣколко дни, обаче, тѣ били забелязани въ горичката край с. Левски, до новопостроения мостъ, отъ пикьора Георги Дѣлковъ отъ с. Каменецъ. Последниятъ, съ помощьта на работницитѣ които работили по моста, ги залавя и предава на полицията.

Голѣма кооперативна конференция

Обединението на кооперациитѣ въ окржга

Въ недѣля, 20 т. м., въ салона на земледѣлската банка се състоя свиканата отъ сжщата банка кооперативна конференция, въ която взеха участие 130 делегати, представители на 62 кооперации отъ Плѣвенския окржгъ.

Конференцията се откри съ речь отъ началника на земледѣлската банка г. Дюлгеровъ, следъ което четоха реферати г-да д-ръ Ив. Недѣлчевъ, директоръ на тютюневия синдикатъ въ гр. Ловечъ, за обединението на кооперациитѣ, Хр. Ц. Цоневъ, за кооперация „Българска захарь“, д-ръ С. Игнатовъ, ветеринаренъ лѣкарь, за организинане млѣкарски кооперации и пр.

Следъ рефератитѣ станаха подробни разисквания и се взѣха решения, съ които се натоварватъ представителитѣ на кооперациитѣ да работятъ за увеличение на тѣхния дѣловъ капиталъ. Взе се сжщо решение да се проучи въпроса за основаване на млѣкарска кооперация въ града, а по реферата на д-ръ Недѣлчевъ, се избра изпълнителенъ комитетъ отъ 18 члена, който ще се заеме съ организирането и подготовката по обединението на кооперациитѣ въ окржга.

Произшествия

Изгорѣла дъскорѣзница

Оная нощь неизвѣстни злосторници сж запалили дъскорезницата въ с. Борима, троянско. Загубитѣ възлизатъ надъ единъ милионъ лева.

Заринатъ съ пръсть

Преди нѣколко дни Иванъ Георгиевъ отъ с. Коиловци, никополско, при вадене на пѣсъкъ край селото, пада пръсть върху него и го смазва, вследствие на което умира.

Самоубилъ се учитель

Онзи день се е самоубилъ Иванъ В. Поповъ отъ с. Петърница, учитель въ с. Картожабени, плѣвенско. Причинитѣ сж неизвѣстни.

Модеренъ театъръ
Отъ четвъртъкъ великолѣпната
Щраусова оперета
„Тихъ бѣлъ Дунавъ“...
При специална музика.
Въ първитѣ роли:
Лиа Мара и Хари Литке.

Народни великани

П. Р. Славейковъ

На 17 ноемврий т. г. се навършиха сто години отъ раждането на П. Р. Славейковъ, който съ своята многостранна дейность като поетъ, публицистъ, фолкористъ, критикъ и безкористенъ общественикъ, заема едно отъ най-виднитѣ мѣста между дейцитѣ отъ епохата на нашето възраждане и първитѣ години следъ освобождението ни.

Името му е свързано съ първитѣ стихотворни творения, които иматъ художествени достойнства, затова той се счита за основатель на българската поезия. До него имаме само опити за стихотворство.

Петко Рачевъ Славейковъ е роденъ въ Трѣвна презъ 1827 год. Училище килийно училище въ родния си градъ и Търново и подъ влиянието на църковната книжнина, главно житията на разнитѣ светци и мжченици, у младия Славейковъ се заражда идеята да се покалугери. Обаче баща му, по занятие медникарь (казанджия) и човѣкъ съ веселъ нравъ, развѣялъ тази калугерска мъгла, като му далъ да прочете и препише *Славянобългарската история* на отца Паисия. „Прочитането и преписването на тая история“, разказва Славейковъ въ своята недовършена автобиография, „даде друго направление на моитѣ желания и на моята деятелность“. Той отива да продължи образованието си въ Свищовъ при прочутитѣ тогава учители Емануилъ Васкидовичъ, основатель по-късно на Плѣвенската мжжка гимназия, и Неофитъ Бозвели, подъ чието влияние намразилъ дълбоко фанариотитѣ и гръцкото духовенство като врагове на българския народъ.

На 16 годишна възрасть Славейковъ става учитель въ Търново, но скоро спечелилъ омразата и преследванията на гръцкия владика Неофитъ, комуто написалъ между другото една сатира по размѣра на народнитѣ пѣсни. За наказание владиката заповѣдва да затворятъ Славейкова въ курника на митрополията и отпосле го изгонва отъ Търново. Когато билъ затворенъ, клисарътъ на черквата дѣдо Колю му занесълъ храна и въ разговора си съ него му казалъ: „Да би мирно седѣло, не би чудо видѣло“. Тази народна пословица му направила силно впечатление и оттогава той се заинтересувалъ отъ народното творчество, почналъ да го събира и проучава до края на живота си. Изгоненъ отъ Търново, Славейковъ заскиталъ отъ село на село като учитель и народенъ будитель, преследванъ отъ гръцкия владика, който чрезъ влиянието си върху чорбаджии и попове не оставялъ младия просвѣтитель да стои повече отъ 3—4 седмици на едно мѣсто.

Тия скитнически години помогнали на Славейкова да опознае по-близо народния животъ, народния езикъ и затвърдило омразата му къмъ гръцкото духовенство.

Следъ кжсо учителствуване въ Севлиево, той отива въ Ловечъ, дето пише първитѣ си стихотворения — любовни, училищни и хумористични. Поради холера напуща Ловечъ и учителствувалъ за кратко време въ Плѣвенъ, Враца, а презъ 1849 год. се връща въ родния си градъ Трѣвна, дето се задържа за подълго време — 10 години.

Тукъ написва „Басненикъ“, съдържа Езопови басни, „Смѣсна китка“ и „Пѣснопойка“.

Отъ Трѣвна той отива учитель въ Търново, после въ Ески-Джумая, дето презъ 1863 год. почва да редактира хумористичния вестникъ „Гайда“, печатанъ въ Цариградъ. Вестникътъ излизалъ на две седмици въ продължение на три години отъ 1863 до 1867 г. Съ „Гайда“ Славейковъ е осмивалъ гръкоманията на българитѣ, модитѣ и безнравствения животъ на гръцкитѣ владици.

Презъ 1864 год. Славейковъ се настанява въ Цариградъ, дето заварилъ църковната борба да кипи. Имало две течения по църковния въпросъ: едното консервативно на старитѣ, а другото демократично на младитѣ. Славейковъ се присъединява къмъ младитѣ и почва въ „Гайда“ да осмива консерваторитѣ, че искали помирение съ патриаршията, но последнитѣ успѣватъ чрезъ турската власть да издействуватъ въ „Гайда“ да не се пише противъ патриаршията. Тогава Славейковъ спира „Гайда“ и почва да редактира вестникъ „Македония“, чрезъ който водилъ упорита борба за българска независима църква, но турското правителство забранява излизането на вестника и редактора му затваря.

Следъ излизането си отъ затвора Славейковъ, угнетенъ душевно и съсипанъ материално, започва да редактира списание „Читалище“ год. III и тукъ напечатва доста свои стихотворения, между които известнитѣ „Не пѣй ми се“ и „Жестокостьта ми се сломи“. Преследванъ отъ властьта, Славейковъ напуска Цариградъ и става учитель въ Ст.-Загора, дето подрежда своитѣ ржкописи, пиши нови стихотворения и систематизирва събрани фолклорни материали. Презъ 1876 год., когато Сюлейманъ паша изгори града, изгарятъ всички ржкописи на поета, загуба, която той до край на живота си не можалъ да прежали.

Следъ освобождението на България Славейковъ взема живо участие въ учредителното народно събрание въ Търново. Бележита е неговата речь противъ Сената, съ която решително се противопоставя на идеята да се създаде въ България сенатъ, нѣщо като камара на лордоветѣ въ Англия Въ Търново той редактира хумористиченъ вестникъ „Остенъ“ и после политически вестиикъ „Цѣлокупна България“.

Славейковъ е билъ министъръ на народното просвѣщение, на вжтрешнитѣ работи, учителствувалъ е въ Пловдивъ и до края на живота си неуморно продължава своята поетична, публицистична, фолклорна и обществена дейность. — Умира въ София презъ 1895 год. отъ парализия.

Художественото творчество на Славейковъ е разнообразно: то застжпя лирика епосъ и драма, но той е поетъ лирикъ. Като лириченъ поетъ той създаде стихотворения съ ценни художествени качества, богати по вжтрешно изживяване и разнообразни по външна форма. Запознатъ отблизо съ народния езикъ, той даде на българския стихъ нови размѣри, каквито стихотворцитѣ до него не познаваха, сближи поезията съ народната пѣсень, намѣри нови мотиви за поетично обработване, затова се счита родоначалникъ на новобългарската поезия. Славейковата лирика по общъ тонъ е елегична — личното си страдание той слива съ народното. Но понѣкога неговото недоволство отъ обществото се изразява съ насмѣшка въ хумористични стихотворения, въ които ту се явява незлобивъ, добродушенъ присмѣхулникъ, ту изобличитель на обществената апатия и нравствената поквара на гръцкото духовенство.

Въ областьта на епоса Славейковъ създаде „Изворътъ на Бѣлоногата“ и „Бойка войвода“, написани въ духа на народнитѣ пѣсни. Драматични произведения сж комедията „Малакова“ и недовършената трагедия въ стихове „Старозагорченката“.

Всѣка епоха си има избрани личности, които събиратъ въ себе си стремежитѣ и идеалитѣ на своето време. Епохата на нашето възраждане има много такива личности, но Славейковъ наредъ съ Каравеловъ и Ботевъ изпъква на първо мѣсто. Макаръ, че живѣ при много тежки условия, Славейковъ, благодарение на своя талантъ, неуморимъ трудъ и пламенно родолюбие, остави незаличими спомени у бждитѣ поколѣния, които съ благодарность ще си спомнятъ, както ние сега, неговото велико дѣло за българския народъ. Съвременницитѣ му го бѣха оценили още приживе, като му бѣха дали ласкавото име „дѣдо Славейковъ“. Толкова близъкъ имъ билъ той по духъ и стремежи!

Ас. Икономовъ.

отъ четвъртъкъ 24 ноемврий **КИНО „ЕЛЕКТРА“** **отъ четвъртъкъ 24 ноемврий**

Едно прекрасно произведение на германския филмовъ генний

БѢЛАТА РОБИНЯ

Голѣмъ ориенталски филмъ, чието увлекателно действие се развива въ живописнитѣ декори на **АПЖИРЪ, БИСКРА** и пустинята **САХАРА**.

Владимиръ Гайдаровъ, Лиане Хайдъ и Шарлъ Ванели изнасятъ ролитѣ си съ такава естественность, като че ли сж преживѣли сами приключението.

Салона добре отопленъ **Начало 6½ и 8½ часа** **Салона добре отопленъ**

Згалевско селско общинско управление

Обявление № 1543.

Згалевското селско общинско управление обявява на интересующитѣ се, че досегашния общински секретарь-бирникъ е уволненъ съ заповѣдь № 854 на Плѣвенски окр. управитель. Желающитѣ да заематъ тая длъжность, да подадатъ писмени заявления заедно съ нуждитѣ документи до общинското управление.

село Згалевецъ, 15 ноемврий 1927 год.

Кметъ: Ив. Тошковъ.
Секретарь-бирникъ: Д. Поповъ.

Чорапи! Чорапи!

дамски, мжжки, детски

елегантни, евтени и трайни

Ще намѣрите само въ склада на фабриката срещу хотелъ Балканъ цени на ново намалени.

Аспаруховска скотовъдна комисия

Обявление № 1074.

На единадесетия день отъ публикуването на настоящето въ в. „Северно Ехо“, 8 часа сутринята, въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на около 24 кофи царевица за въ полза на скотовъдния фондъ по първоначална цена 40 лв. кофата.

Желающитѣ да се явятъ на опредѣления день и часъ и наддаватъ.

с. Аспарухово, 16 ноемврий 1927 год.

Председатель: Хр. Моновъ.
Кас.-отчетникъ: Ал. М. Желѣзковъ.

Аспаруховско селско общ. управление

Обявление № 1075.

Общинското управление обявява на интересующитѣ се, че на единадесетия день отъ публикуването на настоящето въ в. „Северно Ехо“, 2 часа следъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на едно дворно мѣсто отъ 2580 кв. м., скица IV, парцела първа по преписка отъ 1921 год. въ чертата на селото.

Първоначална цена е 2 лв. на кв. м. Депозитъ се иска 10 на сто отъ първоначалната цена.

Чл. чл. 125 и 129 отъ закона за бюджета, отчетностьта и предприятията сж задължителни за конкурентитѣ.

Тръжнитѣ книжа сж винаги на разположение.

с. Аспарухово, 16 ноемврий 1927 год.

Кметъ: Хр. Моновъ.
Секретарь Бирникъ: Ал. М Желѣзковъ.

Читалище „Искра„ — с. Гор.-Митрополия

Обявление № 49

с. Гор.-Митрополия, 21.XI.1927 година.

Настоятелството на читалище „Искра“ въ с. Гор.-Митрополия, плѣвенско, обявява на интересующитѣ се, че на 11 день отъ публикуване настоящето въ Плѣвенския вестникъ „Северно Ехо“, отъ 2 до 4 часа следъ обѣдъ въ помещението на общинското управление, ще се произведе публиченъ търгъ съ явно наддаване, за отдаване подъ наемъ експлоатацията на новообразуваната читалищна нива отъ 50 дек., находяща се въ землището на Гор. Митрополия — мѣстностьта „Гладни връхъ“, за време 4 год. — 928, 929, 930 и 931 год.

Искания залогъ за участие въ търга е 10% отъ първоначалната цена, която е 100 лева на единъ декаръ за четири год.

Закона са бюджета, отчетностьта и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

Тръжнитѣ книжа могатъ да се прегледатъ всѣки присжственъ день и часъ въ канцеларията на първоначалното училище.

Председатель: П. Ангеловъ.
Секретарь: Б. Поповъ.

Обявление № 3621.

На основание изпълнителния листъ подъ № 12, издаденъ отъ Плѣв. окр. сждъ, въ полза на Гечо Вълчевъ отъ гр. Плѣвенъ, срдщу Алекси Милевъ отъ гр. Плѣвенъ, за искъ отъ 23,544 лева, лихви и разноски, и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 28.XI. 1927 год. до 29.XII. с. г., въ канцеларията ми ще продавамъ следующия длъжниковъ недвижимъ, имотъ свободенъ отъ залогъ и запоръ, а именно: 1) ⅓ отъ единъ дюкянъ находящъ се въ Плѣвенъ, ул. „Александровска“ III кв., построенъ отъ тухли върху маза, покритъ съ кермиди, при сжседи: Спасъ Т. Стояновъ, наследницитѣ на Киро Яковъ Кировъ, улица и собственъ дюкянъ, за 8000 лв. 2) ⅔ отъ единъ дюгянъ, находящъ се въ Плѣвенъ III кв. ул. „Александровска“, при сжседи: собственъ дюкянъ, Киро Я. Кировъ, улица, построенъ отъ тухли оцененъ за 12,000 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжственъ день и часъ, за да преглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 19.XI.1927 год. Д. № 2328 отъ 1927 год.

II Сждия-изпълнитель: Ст. Кралевски.

Обявление № 3627.

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 95 издаденъ отъ Плѣвенски окр. сждъ, въ полза на Плѣв. Популяр. банка отъ гр. Плѣвенъ, противъ Димитъръ Пановъ, отъ гр. Плѣвенъ за 28000 лева, и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, на 8.XII. 1927 год. ще продамъ въ гр. Плѣвенъ на публиченъ търгъ следующия длъжниковъ движимъ имотъ: 1) Една машина за кюнци, употребявана, оценена за 15,000 лв., 2) Една машина сгавачка „Абктонъ Валсъ“, употребявана оценена за 15,000 лева.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая продань, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ въ 9 преди обѣдъ, да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 21.XI.1927 год. Д. № 733 отъ 1927 год.

II Сждия изпълнитель: Ст. Кралевски.

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плѣвенъ № 215.

ХРОНИКА

Патронни празници. — Въ понедѣлникъ, 21 т. м., бѣше патронния праздникъ на полицията. По тоя случай сутриньта въ църквата „Св. Николай“ имаше панахида и молебенъ на който присжтствуваха окр. управитель, окол. началникъ, стражата и нѣкой други официални лица.

Следъ молебена имаше малъкъ парадъ на стражата, а следъ обѣдъ, тържеството продължи въ двата полицейски участъци.

Сжщия день бѣше патронния праздникъ и на касапското сдружение. Цѣлиятъ день всички касапи прекараха въ веселби, а вечерьта въ локала „Малкия Батембергъ“ имаха оригинална вечеринка.

Туристическа забава. — Въ сжбота, 26 т. м., въ локала на К. Лазаровъ туриститѣ устройватъ голѣма танцувална вечерь съ хризантеми, а сутриньта въ недѣля въ салона на д-во „Съгласие“, литературно-музикално утро.

Бактериологическиятъ институтъ. — Отъ 1 декемврий т. г. започва да функционира бактериологическия институтъ при постоянната комисия. Ще се правятъ разни видове изследвания и анализи на вода, кръвь и пр.

Промѣни.—Аграномътъ при завода „Климентина“, г. Л. Носевъ, е премѣстенъ въ гара Червенъ Брѣгъ като ржководитель на работитѣ по говедовъдниттѣ центрове въ Плѣвенска, Луковитска и Никополска околии.

Ж. п. линия Ловечъ—Троянъ.—Една делегация отъ троянски граждани се е явила предъ министра на желѣзницитѣ и го е помолила да впише въ мрѣжата на новостроящитѣ се ж. п. линии и проектираната линия Ловечъ—Троянъ.

Г-нъ министра е обещалъ да проучи въпроса.

Ревизия на занаятчийски работилници. — Въ началото на м. ноемврий т. г. Русенската търговско-индустриална камара е произвела ревизия на занаятчийскитѣ работилници въ гр. Русе. Констатирано е, че има още много занаятчии, които упражняватъ занаята си самостоятелно, безъ да сж се снабдили съ майсторско свидетелство. Голѣма часть отъ майсторитѣ не сж си снабдили чирацитѣ и калфитѣ съ предвиденитѣ въ закона занаятчийско-ученически книжки. Ревизията продължава и ще обхване наскоро Плѣвенъ и други градове и села въ района на камарата. На всички нарушители на закона за организиране и подпомагане на занаятитѣ ще се съставятъ актеве за глобяване,

Работнически застрахователни марки, всѣкакво количество, може да си набави всѣки индустриалецъ, работодатель и пр. отъ новооткрития клонъ на *Индустриалната банка* въ града. 2—2

Книжовни. — Получи се въ редакцията списание „Природа“, год XXVIII, кн. 2, съ следнето съдържание: Марселенъ Бертло — д-ръ Ас. Златаровъ; Какво е и какъ действува сано-хризинътъ? — д-ръ Марксъ Грюневалдъ; Шесть години въ полярнитѣ ледове — Н. Патевъ; Използуване на земледѣлскитѣ отпадъци — Пр. Д. Ст.; Лѣкуване на растенията — Ал. Рад., Черноморскитѣ скумрии — Ст. Консуловъ; Новитѣ презокеански съобщения — Люб. Рад. — Научни, книгописъ, мѣстни въпроси и отговори, разни.

окржжна спортна конференция. — На 4 декемврий т. г. въ Плѣвенъ се свиква окржжна спортна конференция, въ която ще участвуватъ делегати отъ всички спортни клубове въ окржга.

Каменни въглища отъ мина „Перникъ“ по тарифнитѣ цени на мината, се доставятъ въ разни количества отъ клона на *Индустриалната банка* въ Плѣвенъ. 2—2

СЕЛСКА ТРИБУНА

Грижи за селото

Откривайки отдѣла „Селска трибуна“, ние канимъ всички по интелигентни сили отъ селата въ Плъвенския окржгъ да станатъ наши редовни сътрудници. Ще даваме мѣсто на всички кореспонденции и съобщения отъ културенъ и стопански характеръ, като ще се стараемъ да го направимъ истинска трибуна за нашето село.

Кореспондентъ всъки може да бжде, стига да ни съобщава интересни и отъ общественъ характеръ работи.

Пишете кратко и ясно. Дописки отъ личенъ характеръ нѣма да се печататъ.

Прочие, на работа за селото!

„Северно Ехо“.

Единъ народенъ пѣвецъ

Пишатъ ни отъ с. Телишъ,— луковитско: Преди нѣколко дни селото ни бе посетено отъ народния пѣвецъ г. Юр. Стояновъ, който пя предъ ученицитѣ и учителитѣ нѣколко народни пѣсни и самъ си акомпанираше на китара.

Дѣлото на г. Стояновъ е много похвално. Ползата отъ такива народни концерти за заздравяването на народната душа и засилване на националното чувство къмъ родината, е неоценима. Време е хубавата народна пѣсень да се пѣе и въ селото отъ истински народни певци, за да се пресече пжтя на разни некадърници и спекуланти съ народното творчество.

Учитель.

Осждителна дейность на единъ прогимназияленъ директоръ

Предвидъ на това, че общинския съветъ на с. Левски, плѣвенско, е отказалъ да открие допълнително земледѣлско училище въ селото, последното ще бжде открито въ с. Беглежъ

Въ свръзка съ тоя отказъ, пишатъ ни отъ с. Левски, че това се е дължало най-много на директора на мѣстната прогимназия, който е агитиралъ между населението, че отъ такова училище Левски нѣма нужда.

Доколкото познаваме програмата за допълнителнитѣ земледѣлски училища ние смѣтаме, че тѣ сж навременни и крайно необходими за българското село. Ние недоумяваме какъ единъ просвѣтенъ директоръ може да се яви противъ тия истински училища за живота.

Културни прояви

Пишатъ ни отъ с. Махалата, плѣвенско: На 20 и 21 т. м. мѣстната театрална любителска трупа даде съ задоволителенъ успѣхъ „Змеюва свадба“, драма въ 2 действия отъ П. Ю Тодоровъ.

И двете представления бѣха масово посетени. *Грозевъ.*

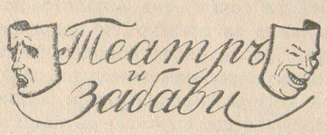

Отъ днесъ до недѣля

Общински театръ: сжбота, 26 т. м., за първи пжть, най-великото творение на Левъ Николаевичъ Толстой —„Възкресение“, драма въ 5 действия. Въ ролята на Неклюдовъ г. *Василъ Кирковъ;* недѣля, 27 т. м., дневно „Честь“, драма въ 4 действия отъ Х. Зудерманъ и вечерно за втори пжть „Тоска“, драма въ 5 действия отъ Викторенъ Сараду.

Модеренъ театръ: „Тихъ бѣлъ Дунавъ“. ., споредъ операта на Иоханъ Щраусъ, едно отъ най-хубавитѣ твореня на екрана презъ тоя сезонъ. Участвуватъ Лия Мара и Хари Лидке.

Електра: „Бѣлата робиня“ — художественъ филмъ съ участието на Владимиръ Гайдаровъ.

Одеонъ: „За родината“ — трогателна патриотична драма.

Обявление № 3623.

На основание изпълнителния листъ подъ № 27, издаденъ отъ I Плѣвенски мир. сждъ, въ полза на Гечо Вълчевъ отъ Плѣвенъ, срещу Никола П. Медунски отъ с. Опанецъ, за искъ отъ 2844 лева, лихви и разноски, и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство обявявамъ, че на 12.XII.1927 год. въ с Опанецъ ще продамъ следущия движимъ имотъ: 1) Единъ вълненъ дюшекъ, напълненъ съ вълна, оцененъ за 500 лв. 2) Една бѣла вълнена черга, оценена за 300 лв 3) 3 кола сѣно за 900 лв. 4) 20 кофи жито за 1,600 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжственъ день и часъ, за да преглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 19.XI.1927 год. Д. № 1177 отъ 1927 год.

II Сждия-изпълнитель: Ст. Кралевски.

Обявление № 3624.

На основание изпълнителния листъ подъ № 280, издаденъ отъ I Плѣв. мир. сждъ, въ полза на Гечо Вълчевъ отъ Плѣвенъ. срещу Атанасъ Тодоровъ отъ с. Опанецъ, за искъ отъ 5848 лева, лихви и разноски, и съгласно чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че въ на 12.XII 1927 год въ съ Опанецъ ще продамъ следующия движимъ имотъ: 1) 30 кофи рапица, реколта 1927 г., оценена за 3000 л. 2) около 6 кола сѣно оценено за 2000 лв.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая продань, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ 9 преди обѣдъ да наддаватъ

гр. Плѣвенъ, 19.XI.1927 год. Д. № 1170 отъ 1927 год.

II Сждия-изпълнитель: Ст. Кралевски.

Обявление № 3626.

На основание изпълнителния листъ подъ № 278, издаденъ отъ I Плѣв. мир. сждъ, въ полза на Гечо Вълчевъ отъ гр. Плѣвенъ, срещу Василъ Ценовъ отъ с. Опанецъ, за искъ отъ 2639 лева, лихви и разноски, и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че на 12.XII. 1927 г. ще продамъ въ с. Опанецъ, следующия движимъ имотъ: около 8,000 печени и пресовани тухли на единъ копторъ, оценени по 50 ст. парчето — 4000 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжственъ день и часъ, за да преглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 19.XI.1927 год. Д. № 1173 отъ 1927 г.

II Сждия изпълнитель: Ст. Кралевски.

Опредѣление № 2779.

Плѣвенския окржженъ сждъ въ разпоредително заседание на 10 октомврий 1927 год. въ съставъ: п. председатель: Тр. Банковъ, членове: Ив. Бакърджиевъ и Крумъ Пашовски, при секретаря Цочо Геновъ и участието на прокурора Ив. Саковъ, следъ като изслуша докладваното отъ подпредседателя и заключнието на прокурора, като взема пред видъ, че по гражданското частно производство № 868 отъ 927 год. сж изпълнени всички изискуеми отъ закона условия и че усиновяването ще бжде полезно за усиновяемия, то на основ.ние чл. 37 отъ закона за припознаване незаконороденитѣ дѣца и пр. сждътъ, опредѣли: допуска усиновяването на Тодорка Д. Матрова отъ гр. Плѣвенъ, отъ Нейко Иотовъ и законната му съпруга Стефана Ил. Касабова отъ гр. Плѣвенъ.

Подписали: п. председатель: Тр. Банковъ, членове Ив. Бакърджиевъ и Крумъ Пашовски, секретарь: Ц. Геновъ.

Председатель: Ал. Юрдановъ.
Секретарь: М. Цоневъ.

Плѣвенско окржжно кооперативно водоснабдително бюро

ОБЯВЛЕНИЕ № 4327

гр. Плѣвенъ, 23 ноемврий, 1927 год.

На 30 ноемврий, въ канцеларията на Плѣвенското окр. данъчно управление, точно отъ 10—11 часа предъ обѣдъ, ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие, за доставка на 30,000 кгр. циментъ за нуждитѣ на бюроро.

Първоначалната цена на цимента е опредѣлена по 1600 л. за тонъ. Залога е 5% отъ предложената цена. Доставката е недѣлима.

Закона за бюджета, отчетностьта и предприятията и правилника за приложението му сж задължителни за всички конкуренти.

Тръжнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията на бюрото, а въ деньтъ при тръжната комисия.

ОТЪ БЮРОТО.

Обявление № 2461.

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 332 издаденъ отъ II Плѣв. мир. сждъ въ полза на Плѣв. популярна банка отъ Плѣвенъ, противъ Любенъ Чорбаджиевъ отъ Плѣвенъ за 3,000 лв., и сжгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, на 12.XII. 1927 г. ще продамъ въ гр. Плѣвенъ на публиченъ търгъ следующия длъжниковъ движимъ имотъ: 1) Единъ чамовъ скринъ съ 4 чекмеджета — 300 лв. 2) Единъ ковьоръ — 200 лв. 3) Едно огледало, съ около 0·70 см. на 0·30 см. оценено за 200 лв. 4) Едно огледало 0·60 см. на 0·30 см. за 200 лв. 5) Единъ желѣзенъ омивалникъ за 50 лв. 6) Една детска количка — 500 лв. 7) Една бронзова масичка — 100 лева.

Желающитѣ дв участвуватъ въ тая продань, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ 9 преди обѣдъ да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 22.XI.1927 год. Д. № 828 отъ 1927 год.

I Сждия-изпълнитель: Г. Н. Кънчевъ.

Обявление № 245.

Известявамъ, че отъ 29 ноемврий до 30 декемврий т. г. до 5 часа следъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ следующитѣ недвижими имоти, находящи се въ землището на с. Къшинъ, а именно; 1) Една нива въ мѣстностьта „На върха“ отъ 5 декара и 2 ара, при сжседи: Георги Дачевъ, пжть и Тона Къшинска, оценена за 2,600 лв. 2) Нива въ сжщото землище, мѣстностьта „Комудара“ отъ 7·2 декара при сжседи: Спасъ Лазаровъ Радишевска, орница и пжть, оценена за 3,600 лв. 3) Нива въ сжщото землище. мѣстностьта „Табето“ отъ 5·3 декара при сжседи: Кр. Колевъ, Трифонъ Ивановъ, Т. Къшински, оценена за 2,650 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петко Колевъ отъ с. Къшинъ, не сж заложени, продаватъ се по взискането на Съю Колевъ отъ гр. Плѣвенъ за 10,000 лв., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1488 издаденъ отъ Плѣвенски окржженъ сждъ.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 22.XI.1927 год. Д. № 1085 отъ 1926 год.

I Сждия изпълнитель: Г. Н' Кънчевъ.

Обявление № 3620.

На основание изпълнителния листъ подъ № 12,868, издаденъ отъ Плѣв. окр. сждъ, въ полза на Сжю Колевъ отъ гр. Плѣвенъ, срещу Вълчо П. Киришевъ отъ Плѣвенъ, за искъ отъ 25,000 лева, лихви и разноски. и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 28.XI 1927 г, до 29.XII. т. г. въ канцеларията ми ще продамъ следующия длъжниковъ недвижимъ, имотъ свободенъ отъ залогъ и запоръ, а именно: 1) ¼ нива въ землището на с. Коиловци, мѣстностьта „Ружица“, цѣлата отъ 16 дек., при сжседи: Илия Николовъ, Д. Игнатовъ, Илия Марковъ, оценена за 2,000 лв. 2) ¼ отъ нива с. землище, мѣстностьта „При училището“, цѣлата отъ 6·2 декр., при сжседи: Димитъръ Анковъ Илия Николовъ и пжть, оценена за 775 лв. 3) ¼ отъ нива въ с. землище, мѣстностьта „Вэйнова усойка“, цѣлата отъ 40·1 декр., при сжседи: пжть, Илия Николовъ, Кочо Пенковъ и Матея Ивановъ, оценена за 5012 лв. 4) ¼ отъ нива с. землище мѣстностьта „Края“, цѣлата отъ 21·2 декр., при сжседи: Стефанъ Кузевъ, Илия Николовъ, Тачо Ив. Нешевъ, оценена за 2650 л. 5) ¼ идеална часть отъ нива, въ с. землище, мѣстностьта „Равнището“, цѣлата отъ 45·1 декр., при сжседи: Илия Николовъ, Коно Ташевъ и пжть отъ 2 страни, оценена за 5637 лв.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се яватъ въ канцеларията ми всѣки присжственъ день и часъ, за да преглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣкенъ, 19.XI. 1927 год. Д. № 184 отъ 1927 год.

II Сждия изпълнитель: Ст. Кралевски.

Обявление № 3622.

На основание изпълнителния листъ подъ № 249, издаденъ отъ I Плѣв. мир. сждъ, въ полза на Гечо Вълчевъ отъ гр. Плѣвенъ, срещу Димитъръ Илиевъ отъ с. Опанецъ, за искъ отъ 5895 лева, лихви и разноски, и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че на 12.XII.1927 год. въ с. Опанецъ, ще продамъ следующитѣ движими имоти: 1. Една купа сѣно, около 5 кола, оценена за 2,000 лв. 2) Една употребявана троначка „Рудъ Сакъ“, оценена за 1000 лв. 3) 30 кофи жито за 2,400 лв. 4) 20 кофи ечемикъ за 600 лева.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая продань, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ 9 преди обѣдъ да наддаватъ

Гр. Плѣвенъ, 19.X.1927 год. Д. № 1172 отъ 1927 год.

II Сждия-изпълнитель: Ст. Кралевски.

Обявление № 3625.

На основание изпълнителния листъ подъ № 277, издаденъ отъ I Плѣв. мир. сждъ, въ полза на Гечо Вълчевъ отъ гр. Плѣвенъ, срещу Велико Ангеловъ отъ с. Опанецъ, за искъ отъ 7000 лева, лихви и разноски, съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че на 12.XII 1927 г. въ с. Опанецъ, ще продамъ следущитѣ движими имоти: 1) Една готварска машина за 500 лв. 2) Една арания за 200 лв. 3) Около 3 кгр. вълна за 150 лв. 4) Около 1000 стари керемиди за 200 лв. 5) 3 куб. м. дърва за 450 лева

Желающитѣ да участвуватъ въ тая продань трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ въ 9 преди обѣдъ да наддаватъ

гр. Плѣвенъ, 19.XII. 1927 год. Д. № 1171 отъ 1927 год.

II Сждия-изпълнитель: Ст. Кралевски.

Най-разпространеният вестникъ въ нашия окржгъ е **„СЕВЕРНО ЕХО“**. Рекламата дадена въ него винаги постига цельта си.